

Předmluva

Když mě Jim McManus přizval ke spolupráci na tomto projektu, měla jsem zpočátku spíše smíšené pocity.

Ano, určitě je zapotřebí knihy, která usiluje zpracovat vpravdě potřebné téma spirituální dimenze sebeúcty. Třebaže je tato potřeba všeobecně přijímána, snah vysvětlit, o co se jedná, najdeme pramálo. Vlastně jsem nevěděla o žádné. Jimova kniha se pokouší tuto mezeru vyplnit, a proto jsem s potěšením přijala jeho pozvání k něčemu takovému přispět.

Sebeúcta je psychologický pojem, jehož kořeny tkví v hloubce lidské přirozenosti. Vyvstávaly přede mnou otázky: Dokáže projekt odrážet tuto skutečnost? Podaří se mu „brát vědu vážně“ a přitom poskytnout hodnotný křesťanský pohled na spiritualitu a sebeúctu? Musím přiznat, že jako vědkyni i jako katoličku mě to znepokojovalo.

Nebylo však třeba se ničeho obávat. Jim je uznávanou kapacitou a zkušeným autorem duchovních děl. Jeho otevřenost vědeckým závěrům a schopnost včlenit do nich své chápání spirituality jsou vskutku strhující.

Obzvláště problematika „vnitřního já“ je oblastí, v níž obory psychologie i teologie prováděly intenzivní bádání a často využívaly zdánlivě vzájemně nesouvisející přístup. Tato kniha prezentuje jejich syntézu, objasňující, jakým způsobem se naše psychologická přirozenost vztahuje k duchovnímu „já“ a jakým způsobem mu tvoří základy; a naopak jakým způsobem naše duchovní „já“ může oduševnit a obohatit náš život.

Ať už věříte, či nevěříte ve „vyšší moc“, tato kniha vám má co nabídnout skrze své dvojí ukotvení v psychologii a ve víře.

Přeji vám mnoho radosti při čtení.

Dr. Stephanie Thorntonová
Prosinec 2003